

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 27 (352) • Joi 30 octombrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII ÎN FAȚA UNOR SARCINI MULTIPLE ȘI COMPLEXE

Interviul nostru cu tov. prof. Nicolae GIOSAN,
ministrul agriculturii și silviculturii

De curînd, Consiliul Superior al Agriculturii a fost reorganizat în Ministerul Agriculturii și Silviculturii, avînd sarcina de a îndeplini politica partidului și statului în domeniul agriculturii, silviculturii și al gospodăririi apelor. Pentru a informa cititorii despre scopul acestei măsuri și avantajele de ordin organizatoric și funcțional, ne-am adresat tov. prof. Nicolae GIOSAN, ministrul agriculturii și silviculturii, cu rugămintea de a prezenta, în același timp, principalele atribuții care stau în fața noului minister.

Înainte de a-i adresa prima întrebare, interlocutorul nostru a ținut să precizeze că înființarea Ministerului Agriculturii și Silviculturii nu este o simplă schimbare de firmă. Modificări esențiale au avut loc în structura organizatorică a ministerului, eliminîndu-se verigile intermediare și paralelismele pe toate treptele ierarhice. Prin aceasta s-a urmărit ca în viața a sarcinilor trasate de Partidul X-lea al P.C.R. cu privire la agricultură să fie continuată o organizare activă și economică, folosirea mai bună a forței de muncă, repartizarea specialiștilor în sectoarele hotărîtoare ale producției.

— Vă rugăm acum să ne relațiați cîteva amănunte despre noua structură a ministerului, despre organizarea și funcționarea sa.

— Ministerul Agriculturii și Silviculturii cuprinde trei departamente: Departamentul întreprinderilor agricole de stat, Departamentul îmbunătățirilor funciare și gospodăririi apelor și Departamentul silviculturii, precum și direcții de specialitate. Ministerul are în subordinea sa unități bugetare, oficii, inspectorate, întreprinderi și alte organizații economice, institute de studii, de proiectări și de cercetări, stațiuni experimentale, școli pentru pregătirea cadrelor tehnice și muncitorești. Pentru conducerea unitară a agriculturii, silviculturii și gospodăririi apelor, pe întreaga țară, Ministerul Agriculturii și Silviculturii are în subordine și direcțiile agricole de pe lîngă comitetele executive ale consiliilor populare județene, organe locale de specialitate, cu dublă subordonare.

După cum se vede din cele arătate, prin noua organizare a ministerului s-a trecut la unificarea activităților de îmbunătățiri funciare și gospodărire apelor, într-un nou cadru organizatoric, deoarece există o strînsă legătură între resursele de sol și de apă. Tratatul și rezolvarea unitară a problemelor ridi-

cate de buna gospodărire a fondului funciar al țării este impusă și de procesul de intensificare a producției agricole și forestiere, de dezvoltarea continuă a economiei naționale.

Același lucru se poate spune și despre încadrarea ramurii silviculturii alături de agricultură. Regenerarea pădurilor și ridicarea productivității acestora sînt organe legate de măsurile pentru mai buna gospodărire a fondului funciar al țării. Pădurile au funcțiuni importante de protecție contra eroziunii solului, în regularizarea regimului hidrologic și atenuarea efectelor dăunătoare produse de factorii climatici excesivi.

În ceea ce privește organizarea și funcționarea propriu-zisă a ministerului, trebuie spus că, pe lîngă acesta, va funcționa Consiliul agriculturii — alcătuit din 70—80 de specialiști cu o înaltă calificare și bogată experiență în muncă — care va dezbate, periodic, problemele de orientare și dezvoltare a agriculturii. Ministerul Agriculturii și Silviculturii este condus de colegiul ministerului, organ deliberativ, care hotărăște în problemele generale privind activitatea ministerului. De asemenea, departamentele sînt conduse de consiliile departamentelor, organe deliberative, care hotărăsc asupra principalelor probleme din domeniile respective de activitate. În cadrul ministerului funcționează consilii tehnico-științifice pe specialități și Consiliul tehnic al apelor, precum și Comisia centrală de apărare împotriva inundațiilor și ghețurilor.

— La solicitarea noastră de a înfățișa principalele obiective înscrise pe agenda de lucru, tov. prof. N. Giosan a spus:

— Potrivit legii de organizare și funcționare, Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Ing. Vasile CIAUȘU

(Continuare în pag. a 4-a)

În pag. 3

IMPERATIVUL ZILEI :

**NICI UN RĂGAZ PÎNĂ LA TERMINAREA
RECOLTĂRILOR ȘI LIVRAREA INTEGRALĂ
A PRODUSELOR CONTRACTATE!**

Dimitru Diaconu, șeful fermei Posești, a I.A.S. Măgurele, județul Prahova, admînd producția din livada intensivă (300 ha).

Foto : C. DUMITRU

IMPERATIVUL ZILEI:

NICI UN RĂGAZ PÎNĂ LA TERMINAREA RECOLTĂRILOR ȘI LIVRAREA INTEGRALĂ A PRODUSELOR CONTRACTATE!

Vremea, care a continuat să se mențină favorabilă, a permis unităților agricole să intensifice ritmul de desfășurare a lucrărilor agricole de toamnă. Semănatul grâului poate fi considerat încheiat, iar în multe județe s-au însemnat importante suprafețe peste cele planificate.

Pe primul loc al preocupărilor din aceste zile, trebuie să se afle terminarea neîntârziată a recoltărilor și livrarea integrală a produselor contractate cu statul.

O lucrare care trebuie încheiată în toate județele este recoltarea sfeclei de zahăr. Pe țară — pînă la 26 octombrie — lucrarea a fost executată în proporție de 78 la sută. Într-o serie de județe însă, ca Timiș, Dolj, Buzău, Ilfov, Covasna, Arad, Olt, există încă mari suprafețe de pe care producția nu a fost strînsă, iar lucrarea decurge într-un ritm nesatisfăcător. Este îngrijorător mai cu seamă faptul că în multe zone de cultură, sfecla recoltată se află încă pe cîmp, în loc să fie predată fabricilor sau însilozată. Așa stau lucrurile mai ales în județele Botoșani, Brașov, Satu Mare, Covasna și Sibiu.

În general, strînsul cartofilor se apropie de sfîrșit. Cele circa 3700 ha nerecoltate la începutul acestei săptămîni, sînt concentrate mai cu seamă în județele Harghita, Bacău, Argeș, Iași, Maramureș și Mureș. Sînt, deci, județe în care atenția organelor agricole trebuie să se îndrepte cu precădere spre această acțiune, precum și spre urgentarea livrărilor de cartofi la fondul central al statului.

În ceea ce privește porumbul, recoltarea este rămasă în urmă mai cu seamă în județele Brașov, Sibiu, Mureș, Tulcea, Cluj, Bistrița unde procentul suprafețelor recoltate se află situat cu mult sub media pe țară. Vremea în curs de răcire impune încheierea grabnică a lucrării în toate județele țării.

Și sectorul hortivitic ridică încă importante probleme de organizare în recoltarea strugurilor. Rămîneni mari în urmă se constată în județele Vrancea, Vilcea, Buzău, Vaslui și Mureș.

În zilele următoare se cer depuse eforturi susținute pentru ca, prin mobilizarea tuturor forțelor de muncă, prin folosirea rațională și cu maximum de randament a mijloacelor de transport, întreaga recoltă să fie strînsă și depozitată în cele mai bune condiții.

SITUAȚIA RECOLTĂRII PORUMBULUI

Ceea ce îți încîntă ochiul aici, în viile Lechinței, județul Bistrița-Năsăud, sînt noile plantații. Un amfiteatru uriaș: pe terase, armata de butuci de vie a dat asalt dealurilor.

Foto: M. POSTELNICU

ÎN JUDEȚUL HARGHITA

Cartofii stau pe cîmp, iar vagoanele așteaptă în gară!

Faptul că județul Harghita este cunoscut ca unul din cele mai importante județe producătoare de cartofi are o bază temeinică: această prețioasă cultură ocupă aici peste 10 000 ha, de două ori și ceva mai mult decît porumbul. Ar fi firesc, deci, ca ea să se afle în centrul preocupărilor organelor și unităților agricole.

Iată însă că deși pînă la 26 octombrie, în județ fusese strînsă recolta de pe 9 790 ha, în mod necorespunzător, decurge livrarea cartofilor pe baza contractelor încheiate cu statul: pînă acum, planul de livrări nu s-a realizat decît în proporție de 62 la sută.

Există, fără îndoială, unități care și-au înțeles datoria. Cooperativele agricole Mugeni, Zetea, Avrămești și altele au livrat importante cantități de cartofi, peste cele înscrise în contract, lucru care contribuie substanțial și la creșterea veniturilor lor. Ele au răspuns, în acest mod, ajutorului permanent pe care îl primesc din partea statului.

În aceste zile de sfîrșit de toamnă se manifestă însă și semnele unei dezinteresări față de îndeplinirea unor obligații curente. Au apărut astfel deficiențe de ordin organizatoric. Există cazuri, cînd, cu prilejul evaluării culturilor, unitățile agricole au comunicat organelor

județene cifre cu totul eronate, care au dus la revizuirea planului contractual. Astfel, angajamentele contractuale n-au mai putut fi respectate. Cooperatorii din Păuleni nu au livrat decît 11 tone de cartofi, din cel 75 tone planificate, iar de la Săcel nu a pornit către beneficiari nici un kilogram de cartofi, deși obligația era de 80 de tone! La această unitate, se manifestă și un mare dezinteres față de selectarea cartofilor recoltați, cu toate că astfel se puteau onora măcar parțial obligațiile față de stat.

În acest an, cînd condițiile climatice au determinat în general o producție medie mai mică decît în anii precedenți, preocuparea pentru ca nici un tubercul să nu rămînă în pămînt trebuia să se manifeste cu mai multă tărie decît oricînd. La Ciceu, cooperatorii au înțeles acest lucru. Ei au livrat pînă acum peste 570 tone de cartofi. În aceste zile, aici se execută noi lucrări — discuirii și arături — în urma cărora se strînge și ultimul tubercul. Așa cum ne spunea inginerul Iosif Varga, de pe urma acestor acțiuni se vor mai putea livra statului încă circa 1 000—1 300 kg de cartofi pe fiecare hectar.

Eforturile depuse de cooperatorii din Ciceu pentru a nu pierde nimic din noua recoltă ar trebui urmate îndeaproape de cei din Mădăraș: aici se mai află încă în pămînt producția de pe 7 ha, precum și importante cantități pe suprafețele raportate ca recoltate. Inginerul Ladislau Sandor justifică această situație prin lipsa brațelor de muncă, însă omite faptul că, datorită unei slabe organizări a activității, lipsei de preocupare a consiliului de conducere pentru mobilizarea oamenilor, participarea la muncă în cooperativă lasă de dorit. Așa se face că, brigada a III-a de pildă, în frunte cu brigadierul, care și-a încheiat lucrările pe terenurile repartizate refuză să lucreze pe alte tarlale. Ca urmare, în această unitate se mai află pe cîmp circa 400 tone de cartofi.

În alte cazuri, în mod greșit munca este considerată ca încheiată o dată cu recoltarea: la C.A.P. Cozmeni, întîrzie să fie transportate către centrele de preluare circa 350 de tone de cartofi.

Ce au de spus despre asemenea situații inginerii județeni? Creдем că este cazul ca ele să intervină prompt și operativ, pentru ca în toate cooperativele agricole, recoltarea cartofilor și, o dată cu ea, onorarea integrală a contractelor încheiate cu statul să fie în cel mai scurt timp realizate.

Sînt zilele cînd în cooperativele agricole pomicole, ca cele de la Păușești-Măglași și Olănești-sat, județul Vilcea, se termină recoltatul și se zorește sortatul merelor.

Cele două unități amintite dispun de silozuri moderne de mare capacitate, date în funcțiune anul trecut. Silozurile au costat sume importante și cooperativele au înțeles importanța investițiilor respective, avînd în vedere faptul că mîntine vreme după recoltare, mari cantități de mere se depreciau, tocmai datorită condițiilor neadecvate de înmagazinare. Dar, iată că și acum, cînd silozurile au primit din recolta bună a acestei toamne zeci de tone de mere, există pericolul ca acestea să nu poată fi păstrate în bune condiții, din mai multe cauze.

NOTĂ

PE CE BAZĂ?...

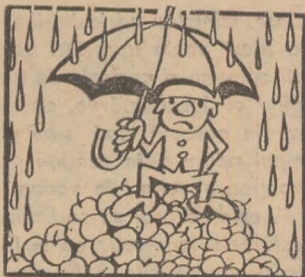
— Silozul nostru, ne înformează Marin Mosoreanu, vicepreședintele cooperativei Păușești-Măglași, are destule defecte. Cînd plouă, apa pătrunde prin acoperiș, în interior, ni se strică cerealele depozitate în pod, ca și fructele din diferite compartimente ale clădirii. În plus, nici ventilatoarele nu funcționează cum trebuie, în scopul primenirii aerului.

Și la silozul cooperativei din Olănești — sat acoperișul semăna cu un acoperișul de lut, încît au trebuit înlocuite nu mai puțin ca 1100 de țigle, care au costat alți 3 000 de lei. De asemenea, nu

funcționau nici ventilatoarele. Lucrătorii trimiși de la I.J.C.P. Vilcea n-au verificat cum trebuia electro-motoarele ce pun în funcțiune ventilatoarele, deși unitatea respectivă a fost sesizată de numeroase ori în ce privește deficiențele constatate. Abia la 18 octombrie au fost reparate două din cele 7 ventilatoare existente aici.

De altfel, nici instalația de umidificare nu este executată, cu toate că o echipă de lucrători a zăbovit de cîteva ori pe aici.

— Anul acesta, spunea mîhnit ing. Petre Cosmescu, președintele cooperati-

vei, am fi vrut să păstrăm o cantitate cît mai importantă de mere, pe care să le desfacem în primăvară, pentru nevoile de consum ale populației. Dar, în asemenea condiții, ce bază putem pune pe silozul nostru? Întrebarea pe care o adresăm și noi întreprinderii județene Vilcea pentru construcții și prestări de servicii.

Al. ION

Teodor PÎRLEA

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII ÎN FAȚA UNOR SARCINI MULTIPLE ȘI COMPLEXE

(Urmare din pag. 1)

turii exercită conducerea întregii agriculturi, asigurând dezvoltarea ei planificată, progresul continuu, creșterea producției vegetale și animale, întărirea economică a unităților socialiste de stat și cooperatiste. În sfera sa de preocupări au trecut și activitățile privind investițiile, aprovizionarea tehnico-materială, problemele financiar-contabile, valorificarea produselor agricole către fondul de stat, organizarea producției și normarea muncii în cooperativele agricole. Așadar, avem de rezolvat probleme multiple și complexe.

O sarcină de mare răspundere care ne stă în față este mărirea rațională a tuturor terenurilor agricole, indiferent de posesor. Prin departamentul de resort, se va introduce și organiza cadastrul funciar al teritoriului țării și se va asigura sporirea și conservarea suprafețelor agricole prin lucrări de îmbunătățiri funciare. Atenție deosebită va fi dată realizării programului național de irigații și a lucrărilor de îndiguii, desecări și de combatere a eroziunii solului. La sfârșitul actualului cincinal suprafețele irigate vor ajunge la circa un milion de hectare; în cincinalul următor se prevede amenajarea a încă 1,3—1,5 milioane de hectare — situație deosebită în Lunca și Cimpia Dunării, în Cimpia de Vest și în Dobrogea — în care scop sînt alocate aproximativ jumătate din investițiile agriculturii. Pentru a nu repeta greșelile făcute în ultimii ani, se va acorda toată atenția proiectării și realizării amenajărilor, concomitent cu măsurile de dotare a unităților cu utilajele necesare exploatarea, măsuri care, în final, să ducă la producții mari și ieftine.

În anii viitori, datorită orientării date de partid pentru modernizarea continuă a agriculturii, baza tehnico-materială se va dezvolta și prin extinderea și diversificarea mecanizării și chimizării, folosirea pe scară largă a soiurilor de plante și raselor de animale selectate, ridicarea nivelului tehnic în pregătirea cadrelor de specialiști — chemați să aplice în practică cuceririle cercetării științifice. Datoria noastră, a celor care lucrăm în domeniul agriculturii și silviculturii, este să folosim cât mai bine puterica bază materială existentă, astfel ca marile cheltuieli investite de stat să fie răsplatite cu sporuri care răspundătoare de producție.

În etapa actuală, o mare însemnătate pentru dezvoltarea și intensificarea producției agricole o reprezintă adîncirea procesului de profilare și specializare a unităților agricole de stat și trecerea treptată la profilarea și specializarea cooperativele agricole. În această direcție s-au înregistrat unele progrese în cultura plantelor, ca și în legumicultură, pomicultură și viticultură unde au fost create bazine și podgorii specializate pentru nevoile interne și pentru export. În zootehnie s-au construit unele combinate avicole și complexe de creștere și îngrijire a taurinelor și porcinelor, deosebit în sectorul de stat. Acest proces impune însă schimbări esențiale în structura și amplasarea pe teritoriu a culturilor și a diferitelor categorii de animale. Pe baza experienței dobîndite, ne revine sarcina fundamentării științifice a zonării producției agricole, potrivit cerințelor economiei naționale și condițiilor naturale existente.

În concordanță cu progresul tehnic — așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la sărbătorirea „Zilei recoltelor” — trebuie să asigurăm o îmbunătățire a muncii în toate unitățile agricole, astfel ca să putem ridica simțitor nivelul producțiilor medii obținute pe țară. În întreprinderile și fermele agricole de stat, prin organizarea superioară a producției și a muncii, generalizarea tehnologiilor industriale, se va urmări obținerea unor producții mari și ieftine, realizate pe baza creșterii productivității muncii. În cooperativele agricole, eforturile vor fi concentrate spre continua consolidare economică, sporirea aportului lor la creșterea producției-marfă, în vederea obținerii unor venituri mari de către cooperatori. În acest scop, prin cele 289 de

întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii și cei aproape 10 000 de specialiști care lucrează în cooperativele agricole, ca salariați de stat, va trebui să intensificăm sprijinul acordat acestor unități, efectuînd numai lucrări de calitate și îmbunătățind asistența tehnică în toate secțiile de activitate.

— Vă rugăm, tovarășe ministru, să vă referiți și la celelalte ramuri.

— Ministerul Agriculturii și Silviculturii asigură totodată, conservarea, dezvoltarea și buna gospodărire a fondului silvic. Pentru refacerea și dezvoltarea acestuia, prin departamentul de specialitate se va urmări corelarea exploatarea cu capacitatea, structura și distribuția geografică a pădurilor și intensificarea lucrărilor de extindere a împăduririlor pe terenurile indicate, cu specii repede crescătoare și cicluri scurte de producție, destinate îndeosebi industriei celulozei și hîrtiei.

Importante atribuții revin ministerului nostru și pe linia gospodăririi apelor de pe teritoriul țării, începînd cu reglementarea utilizării raționale, eficiente, a resurselor de ape, cu studierea, proiectarea, executarea, întreținerea și exploatarea lucrărilor de gospodărire a apelor și sfîrșind cu măsurile de protecție a calității apelor de suprafață și freactice. Pentru satisfacerea necesităților de apă pentru irigații, ca și pentru industrie și consumul de apă potabilă, se prevede amenajarea în continuare de lacuri de acumulare, efectuarea de noi lucrări de regularizare și derivare.

Aș vrea să mă refer acum și la cercetarea științifică și pregătirea cadrelor. Trăgînd învățăminte din observațiile repetate făcute de conducerea partidului la adresa cercetătorilor, va trebui ca într-un timp scurt să se creeze noi soiuri și hibrizi la toate plantele de cultură, în special pentru condițiile de irigare, să se asigure seminte de mare productivitate pentru întreaga agricultură. Este necesar să se perfecționeze agrotehnica culturilor, combaterea bolilor și dăunătorilor, folosirea erbicidelor. În zootehnie trebuie să se stabilească cele mai eficiente măsuri pentru creșterea valorii biologice a întregului șeptel, pentru furajarea rațională a animalelor și aplicarea măsurilor sanitar-veterinare.

Agricultura noastră în plină dezvoltare, solicită în continuare cadre bine pregătite pentru diferite ramuri și secții de activitate care să stăpînească tehnica modernă, să aplice în practică cele mai înaintate cuceriri ale cercetării științifice. Măsurile luate pentru repartizarea în unitățile agricole a tinerilor absolvenți și pentru redistribuirea pe teritoriu a cadrelor de specialiști, ca și aplicarea noului sistem de salarizare în agricultură, vor asigura participarea nemijlocită a acestora la procesul de producție și întărirea spiritului lor de răspundere în folosirea mijloacelor materiale și realizarea sarcinilor de plan.

În încheiere, ministrul agriculturii și silviculturii a făcut unele aprecieri asupra desfășurării campaniei agricole de toamnă, subliniind că însăși mîințările, cu toată uscăciunea din această lună, s-au efectuat în timpul optim și în condiții agrotehnice superioare. Avînd în vedere răciră vremii, este necesar să se lichideze grabnic restanțele la recoltarea și livrarea produselor contractate și să se treacă cu toate forțele la executarea ogoarelor de toamnă și fertilizarea lor. O preocupare ce solicită atenție deosebită în acest an este pregătirea animalelor pentru iernat, făcîndu-se în acest scop o repartizare judicioasă a tuturor furajelor existente.

Datoria organelor agricole județene, a specialiștilor și lucrătorilor din unitățile de producție este de a mobiliza toate forțele existente — organizînd la nevoie și acțiuni de întraajutorare — pentru ca sarcinile actuale să fie realizate în cel mai scurt timp.

Dezvoltarea unei viitoare plantații viticole depinde în bună măsură de calitatea lucrării de desfundat. De aceea, ing. Alexei Melnic și tehnicianul I. Constantin, președintele cooperativei agricole din Urechești, județul Vrancea, controlează cu rigurozitate munca celor care execută această lucrare.

Foto : C. DUMITRU

SPECIALISTUL — factor activ în sfera producției agricole

Măsurile luate pe planul întregii economii naționale de a se completa numărul lucrătorilor de specialitate necesari unităților productive s-au concretizat și prin redistribuirea a numeroși ingineri, medici veterinari, tehnicieni etc. în cooperative agricole, I.A.S.-uri, I.M.A.-uri și alte întreprinderi agricole socialiste. Pe unii dintre cei care vor lucra nemijlocit în procesul de producție i-am întîlnit cu puține ore înainte plecării în noile lor unități. Pe alții, chiar la fața locului, desfășurînd o interesantă și utilă activitate de îndrumare, din primele zile de lucru. Scurtele discuții purtate cu ei, la acest început de drum, scot în evidență, după cum se poate constata, dorința de a contribui, potrivit pregătirii fiecăruia și gradului sporit de cointeresare asigurat de generalizarea experimentării noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, la ridicarea nivelului tehnico-organizatoric al producției, la obținerea recoltelor scontate.

— Am fost repartizat la I.M.A., Andrășești, ne-a spus ing. Pavel SACHELARIE, care pînă de curînd s-a ocupat de problemele protecției muncii în cadrul fostului Consiliu Superior al Agriculturii. Mai înainte de a mă preocupa de grija pentru protecția muncii lucrătorilor din unitățile agricole de stat, am lucrat șase ani la rînd la uzinele „Semănătoarea”. Și atunci, cu prilejul verificării comportării în câmp a mașinilor fabricate, și ulterior, cercetînd modul cum comitetele sindicatelor și conducerea unităților agricole de stat se îngrijesc de asigurarea unor bune condiții de muncă și de trai lucrătorilor, am avut prilejul să cunosc pămîntul Bărăganului.

I.M.A., Andrășești, unde voi lucra, deservește cooperative agricole puternice, care dispun de un pămînt fertil, dar condițiile de muncă ale tractoriștilor nu sînt deloc ușoare, datorită în primul rînd cantităților slabe de precipitații din unii ani și surselor de apă puține. Știu că o atenție deosebită va trebui deci să acord creării unor condiții bune de cazare și hrană tractoriștilor, astfel încît oamenii aceștia harnici și oțeliți în lupta cu natura să-și poată desfășura toată energia de care sînt capabili, pentru a realiza producții agricole pe măsura vestimentului Bărăgan. Am studiat din capul locului și alte sarcini ce-mi revin la I.M.A. Andrășești, unitate dotată, ca și celelalte din țară, cu un mare număr de tractoare și mașini agricole moderne. Va trebui, în-

tre altele, să-mi dedic o bună parte a timpului de lucru instruirii oamenilor, ajutîndu-i să cunoască la perfecție această nouă tehnică, spre a o folosi cu maximum de randament. Pe lângă asigurarea unor cadre de nădejde și a condițiilor optime de muncă și de trai, firește, va fi necesar să cunosc particularitățile fiecărei cooperative deservite, să string legăturile cu brigadierii, cu șefii de echipă și mînuitorii de agregate. Știu și din practica altor activități de pînă acum că cele mai bune rezultate sînt obținute atunci cînd se creează sudura necesară între oamenii care solicită lucrări și cei chemați să le execute — și mă gîndesc că în această privință voi avea multe de făcut.

I-am găsit pe noi mei tovarășii de muncă, ne-a informat tov. ing. Anton CARABELA, numit în funcția de director al I.M.A. Crînguri, județul Dimbovița, zorînd semănatul ultimelor suprafețe cu păioase — fiindcă planul inițial al acestei lucrări a fost suplimentat ulterior cu încă 3 000 de hectare — și executarea ogoarelor de toamnă. Noua unitate în care lucrez are organizate 10 secții și deservește 16 cooperative agricole, utilizînd 220 de tractoare. Firește că din primele ore am căutat să mă familiarizez cu problemele unității, cu cadrele ei de bază. Oamenii din cîte mi-am dat seama, sînt animați de o fierbinte dorință de a depăși — ca și anul trecut — prevederile de plan. La multe secții i-am găsit pe tractoriști lucrînd din primele ore ale di-

mineții ori executînd ultimele retușuri în ce privește pregătirea mașinilor înainte de a intra în brazdă. Mă temeam ca nu cumva să gădesc aici o proastă stare de întreținere a tractoarelor. Dar la atelierul mecanic nu se aflau decît trei tractoare în reparație planificată, iar la secția numai cîteva cărora li se înlăturau defecțiuni ivite în cursul zilei precedente.

I.M.A. Crînguri este o unitate nouă, dispune de un atelier modern, iar mecanizatorii și-au ridicat, din cîte am putut constata din primele zile, în mare măsură, nivelul cunoștințelor. Acesta este un important temei care mă îndreptățește să afirm că vom putea încheia și anul 1969 cu succese însemnate. De altfel, cu sprijinul comitetului de partid și în strînsă colaborare cu comitetul sindicatului, încă de pe acum mă preocup de utilizarea cu maximum de randament a tuturor mașinilor de care dispunem. Întrucît am constatat că I. M. A. Crînguri este dotată și cu 35 remorci de mare capacitate am luat măsuri ca acestea să contribuie acum în cît mai mare măsură la transportul porumbului cooperativele agricole din câmp, spre a fi adus la bazele de recepție sau la magazii, în timpul cel mai scurt.

În același timp intenționăm să luăm măsuri concrete ca și pe timpul iernii să folosim o serie de utilaje la diferite lucrări gospodărești în unitățile deservite, pentru a sporii posibilitățile de rentabilizare ale întreprinderii.

I. ALEXANDRU

Intre Olt și Dimbovița există o suprafață apreciabilă de soluri acide, argiloase, compacte, grele, impermeabile: podzolurile, soluri de culoare albicioasă, sînt așezate în comunele din partea de nord; smolnițele, soluri de culoare neagră, ocupă o fișie lată de 20-30 km la sud de linia Slatina-Scornicești-Mirghia-Pitești. În funcție de relieful terenului, smolnițele au o culoare mai mult sau mai puțin cenușie, găsindu-se în diferite grade de podzolire.

După cum se știe, podzolirea a avut loc într-o perioadă lungă de timp și a constat din spălarea, de către apa abundentă căzută din ploii sau care a bălțit la suprafața pămîntului, a materiilor organice și minerale din straturile de la suprafața acestuia. Solul este astfel sărăcit în materii hrănitoare. Cantitatea mare de argilă îi imprună însușiri fizice negative: lipsă de structură, permeabilitate redusă pentru apă, aerisire slabă, grad de afinare redus. Ca urmare, apa nu pătrunde în sol, bălțind la suprafața lui sau găsindu-se în exces în stratul arabil. În perioadele cu precipitații abundente acest lucru duce la înțirzieri în pregătirea terenului sau la distrugerea culturilor de toamnă. În perioadele lipsite de precipitații apa se evaporă foarte repede; plantele sînt expuse, astfel, la secetă iar pregătirea terenului pentru semănăturile de toamnă devine foarte dificilă.

În afară de fenomenele arătate mai sus, care înjumătățesc în fiecare an producțiile iar în unii ani duc la compromiterea lor, în astfel de soluri, foarte tasate rădăcinile plantelor nu pătrund, obligate să se dezvolte numai în straturile de la suprafața (12—20 cm). În astfel de situații, producțiile de grâu și porumb care se obțin, atunci cînd nu sînt tratate cu o agrotehnică adecvată, sînt foarte mici (700—800 kg/ha grâu sau porumb, 1 200—1 500 kg/ha fin).

La Stațiunea experimentală Argeș, secția Albota, se execută o serie de experiențe care au ca scop îmbunătățirea însușirilor fizice, chimice și biologice ale acestor soluri din Olt și Dimbovița. S-a stabilit astfel că prin amendare cu 5 t/ha carbonat de calciu, la 8—10 ani odată, și fertilizare cu 200 kg/ha azotat de amoniu și 400 kg/ha superfosfat, producția de grâu și de porumb crește pînă la 2 500—3 000 kg/ha. De asemenea s-a

lucrare solul nu poate înmagazina decît 140—180 mm de apă din cantitatea de 200—300 mm precipitații, care cad în intervalul 1 noiembrie — 1 aprilie. Întrucît, însă, cu mijloacele actuale de lucru nu se poate efectua desfundarea la adîncimea dorită, pămîntul nu poate înmagazina, în toți anii, întreaga cantitate de apă căzută din ploii. Totodată, în cazul arăturilor adînci, prin întoarcerea brazdei se aduc la su-

Pe baza experiențelor efectuate la Albota — Argeș, s-a stabilit că în afară de lucrările obișnuite ale solului care se execută în fiecare an, este necesară scormonirea pămîntului în adîncime la anumite intervale de timp, prin afinarea lui parțială. Procedul a fost introdus în producție în anii 1962—1969. În acest scop, s-a folosit scormonitorul special U.C.F., care, cu ajutorul unui cuțit daltă, afinază solul la 50 cm adîncime, fără întoarcerea brazdei. În ceea ce privește distanța dintre liniile de scormonire s-au încercat două variante: 70 și 149 cm.

Din inițiativa Consiliului popular județean Olt, rezultatele noastre experimentale au fost introduse în producție. În acest scop, la plugul obișnuit, PP 430 s-au adaptat 2 cuțite scormonitoare, fixate în locul trupețelor, micșorîndu-se intervalul între liniile de afinare la 33 cm. Solul se afinază la adîncimea de 50 cm fără a se scoate la suprafață materiale nedorite. În urma unor astfel de lucrări, în anii cu precipitații prea mari, surplusul de apă, ce nu poate fi înmagazinat în sol, se scurge la suprafață.

Afinarea se face o dată la 3—4 ani cînd solul are gradul de umiditate ce permite efectuarea unei lucrări de calitate. Sporul de producție adus de această lucrare este de 600 kg/ha.

Arătura se execută la adîncimea de 18—20 cm pe solurile podzolice și la 25—30 cm pe smolnițele podzolite, perpendicular pe direcția în care a fost executată lucrarea de afinare parțială cu scormonitorul.

Aceste lucrări de afinare în profunzime a solului trebuie să fie însoțite de o bună amendare și fertilizare.

Dr. ing. C. NICOLAE
Stațiunea experimentală
Argeș

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

NECESITATEA LUCRĂRII PROFUNDE A SOLURILOR ACIDE

stabilit adîncimea optimă de lucrare a solului pentru înmagazinarea și păstrarea apei, în vederea îmbunătățirii însușirilor hidrice ale solului și pentru înlesnirea pătrunderii rădăcinilor plantelor în profunzime.

S-a crezut multă vreme că se poate asigura înmagazinarea apei în sol, evitîndu-se bălțirea ei la suprafața prin lucrările adînci ale solului. Dar, experiențele efectuate timp de 10 ani la Oarja și Albota-Argeș au arătat că prin această

prafată, în unele situații (pe solurile puternic podzolite) materiale nedorite: argilă, care mărește impermeabilitatea, aluminju mobil, fier și mangan bivalenți, nocivi pentru plante. Totuși, în anii secetoși cînd, ca urmare a acțiunii de afinare, rădăcinile plantelor pătrund mai adînc în pămînt se realizează sporuri de producție foarte mari, mai ales la porumb (1 400—2 000 kg/ha). În anii ploioși însă, efectul desfundării este mai slab sau, uneori, chiar negativ.

AGENDĂ FITOSANITARĂ

ATENȚIE SPORITĂ LA DEPOZITAREA CEPEI!

Condițiile meteorologice deosebite ale acestui an au favorizat dezvoltarea în multe culturi de vin din țara noastră a putregaiului umed al bulbilor, produs de *Erwinia caratovora*. Culturile de ceapă din secol, boala apare numai pe terenuri în secțiune se observă că foile cărnose au un aspect umed, iar uneori sînt chiar mol. În timpul păstrării, foliile cărnose bolnave încep să putrezească, colorîndu-se în galben-brun. După cîtva timp de păstrare se înmoaie și discul bulbului. Păstrați în continuare, bulbul putrezește în întregime și emană un miros dezagrabil.

În culturile semincere, boala apare și pe frunzele și lujerii plantelor, care sînt mai deschise la culoare și prezintă striuri galbene. Cînd boala este gravă, lujerii se dezvoltă slab sau putrezește de la colet, căzînd la pămînt, iar frunzele au un aspect gofrat. Uneori, lujerii se usucă înainte de înflorire sau după, fără să cadă la pămînt. În stadiile finale ale bolii, aceasta poate fi confundată cu mana cepei.

Bacteria producătoare a bolii poate fi transmisă de la un an la altul prin resturile neputrezite ale plantelor bolnave din cultura precedentă, sau prin bulbi și bulbilli. În timpul vegetației, bacteriile sînt purtate de la o plantă la alta de fauna dăunătoare cepei (insecte, nematozi, acarieni).

Cercetări privind rezistența soiurilor nu s-au făcut. Se știe totuși că soiurile tîrzii sînt mai puternic îmbolnăvite de cît cele timpurii, probabil datorită unei expuneri mai prelungite față de infecții. De asemenea, sînt atacate mai puternic culturile din depresiuni și cele de pe soluri grele.

Nu sînt cunoscute metode de combatere chimică a bolii. Ea poate fi însă prevenită printr-o agrotehnică superioară, care să nu permită menținerea unei umidități prea mari în cultura de ceapă. În terenurile infectate, ceapa nu va mai fi cultivată timp de 4—5 ani, iar în timpul vegetației trebuie combătută fauna dăunătoare.

După recoltare, bulbul vor fi

aceasta, zilnic se va controla temperatura. Pentru ca umiditatea să nu fie prea ridicată, depozitul se aerisește cît mai des și numai pe vreme uscată. Arpașul poate fi păstrat la temperaturi mai ridicate, cu condiția ca umiditatea aerului să fie scăzută. Din timp în timp, bulbuli vor fi controlați. Cînd se constată apariția vreunei boli, se triază imediat întreg materialul, îndepărtîndu-se exemplarele bolnave. Dezvoltarea bolii în depozite este un indiciu al condițiilor necorespunzătoare de temperatură și umiditate.

Intrucît unele unități de producție agricolă nu au obținut producția scontată, iar în unele zone starea fitosanitară a acestora nu este dintre cele mai bune, se impune ca depozitarea cepei să fie făcută cu tot simțul de răspundere. O păstrare corespunzătoare a cepei împiedică nu numai dezvoltarea putregaiului bacterian ci și a ciupercilor frecvențe în depozite.

Dr. V. SEVERIN
Institutul de cercetări
pentru protecția plantelor

PRODUCĂTORI!

Aprovizionați-vă din timp cu materialele necesare confecționării răsadnițelor pentru însămînțatul și repicatul legumelor timpurii: ardei gras, vinete, varză și alte legume.

Pentru apariția cît mai timpurie a producției, extindeți cultura legumelor în solarile și adăposturi de polietilenă.

Efectuați lucrările necesare în sere, pentru obținerea de recolte mari și de bună calitate, pe care le puteți valorifica în condițiile cele mai avantajoase prin centrele de legume-fructe.

TRIBUNA EXPERIENȚEI ÎNAINȚATE

17 000 Kg DE STRUGURI LA HECTAR

La I.A.S. Slobozia, județul Ialomița, s-a obținut anul acesta o producție record de struguri la soiurile de vin. Feteasca albă, Muscatul Ottonel, Pinotul Gris, Allgoteul, cultivate pe 75 de ha, au dat o producție medie de 17 200 kg de struguri la ha., față de 7 800 kg la hectar cît se planificase inițial.

Secretul acestei producții constă în aplicarea unui întreg complex de măsuri agrotehnice, ne spune dr. ing. Gheorghe Vilceanu, directorul întreprinderii. Atenția acordată dezgropatului în primăvară, ne-a permis să nu pierdem nimic din ochii care intrau în vegetație. Tăierile s-au efectuat diferențiat, în funcție de vigoarea butucilor. În acest fel am ajuns la o medie de 6—7 cordițe pe butuc și la un număr de 8 pînă la 10 ochi pe cordiță. Ochii au pornit în vegetație uniform și nu am avut căderi pe parcursul dezvoltării viței. La acestea s-au adăugat stropirile și tratamentele efectuate la timp, lucru ce ne-a permis să preîntîmpinăm atacurile de mană sau mușcal. Fertilizarea s-a făcut atât în toamnă, cît și în primăvară, cu fosfor și azot. În total s-a aplicat 50 kg de fosfor și tot atîtea kg de azot, substanță activă la hectar. Recoltatul strugurilor s-a încheiat în circa 2 săptămîni. La sfîrșitul culesului, strugurii ajunseseră la aproximativ 210 grame de zahăr la litru.

Din producția realizată în acest an s-au prelucrat 35 de vagoane de struguri, atît cît a permis capacitatea cramei de care dispune unitatea; 500 de tone au fost valorificate prin Fructexport și Vinalcool.

Acestea însă nu sînt singurele realizări ale I.A.S. Slobozia. Din școala de viță, profilată pe soiul Cabernet Sauvignon — care ocupă 10 hectare — s-a prevăzut producerea a 450 000 fire de viță și au fost realizate aproximativ 700 000 de fire de calitate înaltă. În final, această depășire va permite obținerea unui beneficiu suplimentar de peste 77 000 lei.

C. STĂNESCU

FURAJELE SUCULENTE — component de bază al rației în perioada de stabulație

Ing. Mircea SAMOIL

vicepreședinte al Consiliului popular județean Galați, directorul Direcției agricole județene

De importanța furajelor suculente în perioada de stabulație, crescătorii de animale din județul Galați sînt pe deplin conșinși. Asigurarea, în timpul iernii, a unor cantități suficiente de siloz, înseamnă, de fapt, realizarea planului de lapte într-o perioadă dificilă, acestea constituind, pe drept cuvînt, pășunea de iarnă a tuturor speciilor de animale.

Preocuparea pentru asigurarea unei baze furajere complete și adecvate profilului producției zootehnice din fiecare cooperativă agricolă a antrenat atît organele agricole județene, cît și factorii de rîspundere de la nivelul comunelor și unităților.

Pe lîngă concentrate, în cooperativele agricole din județul Galați baza furajeră este constituită și din finuri de lucernă și borceaag, paie și pleava gramineelor cerealiere, vrejii de leguminoase, cocenii de porumb și suculețele. Completarea reciprocă, proporțională, a acestor furaje și mai ales calitatea lor, determină, în final, nivelul producției zootehnice.

Pornind de la aceste cerințe, cooperativele agricole au dispus de suprafețe necesare producerii de finuri de lucernă și borceaag, manifestînd un interes sporit pentru extinderea lucernei frigate și obținerea unor furaje de bună calitate. Astfel, prin folosirea integrală a ventilatoarelor de uscat lucernă, s-au obținut peste 2 000 tone de fin vitaminos. În cooperativele agricole în care nu a existat această posibilitate, s-a organizat balotarea, care permite, sune că, în acest an, a fost larg generalizată. De altfel, balotarea s-a practicat și la finurile de borceaag și paie cerealelor.

O deosebită atenție s-a dat strîngerii plevei, acțiune pregătită minuțios înaintea începerii campaniei de recoltare a cerealelor de vară, prin construirea de dispozitive pentru colectarea plevei la combină și prin evitarea totală a risipirii ei. Au fost strînse și depozitate cu grijă toate cantitățile de vrejii de leguminoase și sînt în curs de transport și depozitare cocenii de porumb.

Desigur că, în cadrul asigurării pe cît posibil mai complete, a bazei furajere necesare pentru stabulație, furajele suculente au o pondere destul de importantă. Potrivit indicațiilor centrale cu privire la însilozarea nutrețurilor și îndeosebi a porumbului, cooperativele agricole din județul Galați urmasă să realizeze o cantitate de 100 000 tone de astfel de furaje. Antrenați de organele de partid și de stat, de cadrele tehnice și consiliile de conducere, harnicii cooperatori de pe întinsul ogoarelor jude-

țului nostru au reușit să însilozeze 138 000 tone de nutrețuri, depășind astfel cu 38 la sută sarcina prevăzută inițial.

Măsurile necesare asigurării furajelor suculente au fost luate încă din primăvară, cînd tot excedentul de scară masă verde a fost conservat numai prin însilozare, realizîndu-se astfel peste 6 000 tone de nutreț de calitate superioară.

În prima jumătate a anului, precipitațiile au favorizat creșterea abundenței a masei verzi atît la culturile furajere pentru masă verde, îndeosebi la lucernă, cît și la alte plante din flora spontană. În afara furajării imediate a animalelor cu aceste nutrețuri s-a urmărit ca întreg excedentul să fie însilozat, în multe cazuri, în amestec cu pleavă și melasă, sau în saramurare.

Desigur că cea mai mare cantitate de suculente s-a realizat prin însilozarea porumbului cultivat special în acest scop; acțiunea respectivă a fost organizată din timp, cadrele Direcției agricole și Uniunii județene a cooperativele agricole de producție deplasîndu-se în fiecare unitate în parte unde, împreună cu specialiștii și consiliile de conducere au analizat efectiv necesarul și posibilitățile de însilozare. Rezultatele analizelor efectuate au fost discutate în ședințe comune ale comitetelor comunale de partid și ale consiliilor de conducere, trecîndu-se la organizarea și declanșarea însilozării, acțiune careia pînă la asigurarea integrală a necesarului de suculente i s-a imprimat un caracter de campanie. Practic, campania de însilozare s-a desfășurat pe baza unui grafic în care au fost prevăzute atît cantitățile zilnice de însilozat cît și mijloacele materiale necesare: atelaje, tractoare, oameni, remorci pentru transport etc.

Analiza posibilităților de însilozare și organizarea însilozării propriu-zise s-a făcut pornind de la necesarul de suculente al unităților față de efectivele planificate pentru perioada de stabulație 1969—1970, după care s-au stabilit în amănunt sursele de însilozare. S-au măsurat gropile existente, s-a organizat curățirea lor și realizarea de noi gropi pînă la asigurarea capacității de însilozare, s-au reparat tocătorile existente și s-au asigurat cuțitele de rezervă necesare tocătorilor, s-a controlat funcționarea combinelor C.S.U. În organizarea acțiunii aproape în nici o unitate nu s-a putut asigura întregul necesar de siloz numai din culturi destinate inițial acestui scop. Pentru acoperirea deficitului, la indicația Minis-

terului Agriculturii și Silviculturii, s-au stabilit, pe teren, tarlalele de porumb pentru boabe din soiurile aparținînd grupei HD-200 cu tulpina și frunzele încă suculente — parțial verzi — de la care s-au recoltat știuleții pentru boabe, restul masei foliare fiind însilozată în întregime.

În județul Galați însilozarea și saramurarea cocenilor s-a realizat folosîndu-se atît recoltarea manuală și tocatorul la groapă cu tocătoarea T.M.S.-6, cît și un număr de 46 combine de recoltat porumb.

Intrucît realizarea indicatorilor zootehnici ai planului de producție pe anul 1970 depinde în mod nemijlocit de asigurarea unei cantități suficiente de suculente sîntem hotărîți ca în județul Galați să realizăm 160 000—180 000 tone de suculente, din care peste 40 000 tone din coceni tocați și saramurați, adică aproape 6 tone de suculente pe U.V.M. Vom urmări, de asemenea, folosirea gospodărească, fără risipă, și cu eficiență maximă a acestor cantități de furaje.

În acest scop, direcția agricolă și uniunea județeană a cooperativele agricole de producție au organizat la Casa agronomului din Tecuci o ședință de instructaj a inginerilor zootehniști, medicilor veterinari, brigadierilor zootehniști și a responsabililor cu furajele, ședință în care s-au stabilit toate măsurile necesare bunicii gospodării a stocurilor de nutrețuri existente, continuarea strîngerii și depozitării lor. În toate cooperativele agricole din județ sînt formate depozite de furaje amplasate în apropierea locurilor de consum, împrumuite, dotate cu mijloace P.C.I. și gestionate de responsabili. Fiecare șiră, groapă, pățul etc., este inventariată, stabilindu-se, pe lîngă sortiment și cantitate și perioada de consum. Calculele asupra planificării consumului de furaje, a circulației lor, a circulației documentelor, s-a făcut exemplificativ în mai multe unități, hotărîndu-se responsabilități precise pentru generalizarea lor în întregul județ.

Desigur, în atenția Direcției agricole județene Galați stau și alte acțiuni specifice legate de asigurarea bazei furajere. Astfel, județul nostru dispune de 1 059 ha de loturi semincere, care asigură o bună parte din semințele furajere necesare cooperativele agricole, loturi pe care, în acest an, s-au obținut rezultate bune. La lotul semincer Matca, de pildă, s-au obținut, în medie, peste 1 400 kg de sămînță măzărîche la hectar, iar la lotul semincer Corod — peste 900 kg de iarbă de Sudan la hectar. De asemenea, pe pășunea model de la Bălănești, pe un teren cu pantă de 10—30°, considerat pînă acum neproductiv, s-a realizat mai mult de 20 000 kg masă verde la hectar.

În planul pe anul 1970, Direcția agricolă județeană și-a prevăzută extinderea acțiunilor de îmbunătățire a izlazurilor prin curățirea a peste 29 000 ha și fertilizarea a peste 6 000 ha.

În desfășurarea activității de viitor, pornim de la convingerea că dezvoltarea unei zootehnii puternice și moderne, sarcină importantă prevăzută în documentele celui de al X-lea Congres al P.C.R., este fundamentată pe existența unei baze furajere proporțională cantitativ și calitativ cu producțiile pe care ne-am propus să le obținem de la animale.

Agendă veterinară

Rezultate în combaterea sterilității

Pentru a ne edifica cu privire la incidența unor afecțiuni care duc la sterilitatea în raport cu sistemul de întreținere specific fermelor de vaci cu lapte din cooperativele agricole precum și cu privire la eficiența medicației preventive în reducerea cazurilor de îmbolnăviri am inițiat un studiu în perioada ianuarie 1967 — ianuarie 1968. Observațiile au fost făcute într-o unitate din zona de cîmpie a județului Dolj, pe un efectiv de 240 de femele. Animalele erau cazate în adăposturi corespunzătoare sub aspect igienic, întreținute în sistem de creștere exclusiv la grajd în perioada octombrie-mai, absolvite complet de mișcare datorită lipsei padocului pentru mișcare. Pe perioada mai-octombrie animalele au fost întreținute la pășune. Alimentația, la grajd, s-a bazat pe fin de lucernă, siloz, borhot, urucii de porumb, la începutul perioadei de stabulație, ajungînd ca, în lunile martie-aprilie, fibroasele să fie substituie cu borhot și siloz. Metoda de investigație a constat în înregistrarea periodică a tuturor femelelor după lătare, urmărirea prin examen vaginal și transectal a involuției uterului și a apariției căldurilor la 18-20 zile după lătare, examinarea mucusului de călduri, macroscopic și prin frotiu. S-au urmărit, de asemenea, rezultatele obținute prin aseptizarea cavității uterine la 36-48 ore după lătare, cu repetare la 5 zile.

În perioada analizată, s-a înregistrat un număr de 173 femele care au fătat, din care la un lot de 47 femele s-a aplicat tratament preventiv. La restul de 126 de femele netratate (lotul martor) s-a urmărit incidența afecțiunilor uterine postpartum. La lotul martor, pe întreaga perioadă, s-au înregistrat 25 de cazuri de endometrite catarele, respectiv 19,8 la sută, 33 de cazuri de endometrite cronice latente, adică 26,1 la sută, 11 cazuri de endometrite purulente, respectiv 8,7 la sută, 3 cazuri de metrite, deci 2,3 la sută și 1 caz de piometre, respectiv 0,7 la sută.

Din acestea, în perioada februarie-aprilie au fost evidențiate 35 femele cu afecțiuni uterine septice postpartum, în lunile mai-octombrie, 21 de cazuri de îmbolnăviri, iar în perioada noiembrie-ianuarie, 17 cazuri. Rezultat, așadar, că cel mai mare număr de afecțiuni uterine septice după lătare s-a înregistrat în perioada de stabulație, cu o frecvență mai mare la lunile februarie-aprilie.

Numărul mare de îmbolnăviri apărute pe timpul întreținerii animalelor în adăpost a fost corelat cu existența achineziilor uterine, consecutive stabulației prelungite, lipsei de mișcare, substituiri din alimentație a unor cantități de fibroase cu borhot și siloz. Așa cum s-a arătat, paralel cu prevenirea stărilor septice s-a trecut la aseptizarea cavității uterine la un lot de 47 vaci după lătare, pe întreaga perioadă de observație. Ca medicație, s-a utilizat aureociclina și cloramfenicolul tablete, 13-16 drajeuri de penicilină, suspensie apoasă 800 000 U.I. și nitrofuran bujii, 16-20 bucăți la o administrare intrauterină.

Prima administrare s-a practicat la 34-48 ore de la lătare, operațiunea repetîndu-se în aceeași doză, la trei zile.

Aplicarea metodei la un număr de 47 cazuri pe întreaga perioadă de cercetare a făcut ca femele septice uterine post partum să nu se înregistreze decît la un singur caz și acesta din cele la care terapia preventivă s-a făcut prin utilizarea bujiilor de nitrofuran. În urma observațiilor noastre rezultă că frecvența cea mai mare a complicațiilor septice ale uterului au survenit în condițiile de întreținere la grajd, ca urmare a achineziilor uterine consecutive lipsei de mișcare și a „stressului” alimentar. Practic deci, se impune controlul atent în această perioadă, al tuturor vacilor care au fătat, prin examen genital transectal vaginal și examenul secrețiilor utero-vaginale în perioada de oestru.

Dr. Petru L. COMANIȚĂ
medic veterinar
la C.A.P. Hirsent,
județul Brașov

Întreprinderile pentru aprovizionarea cu semințe și material săditor

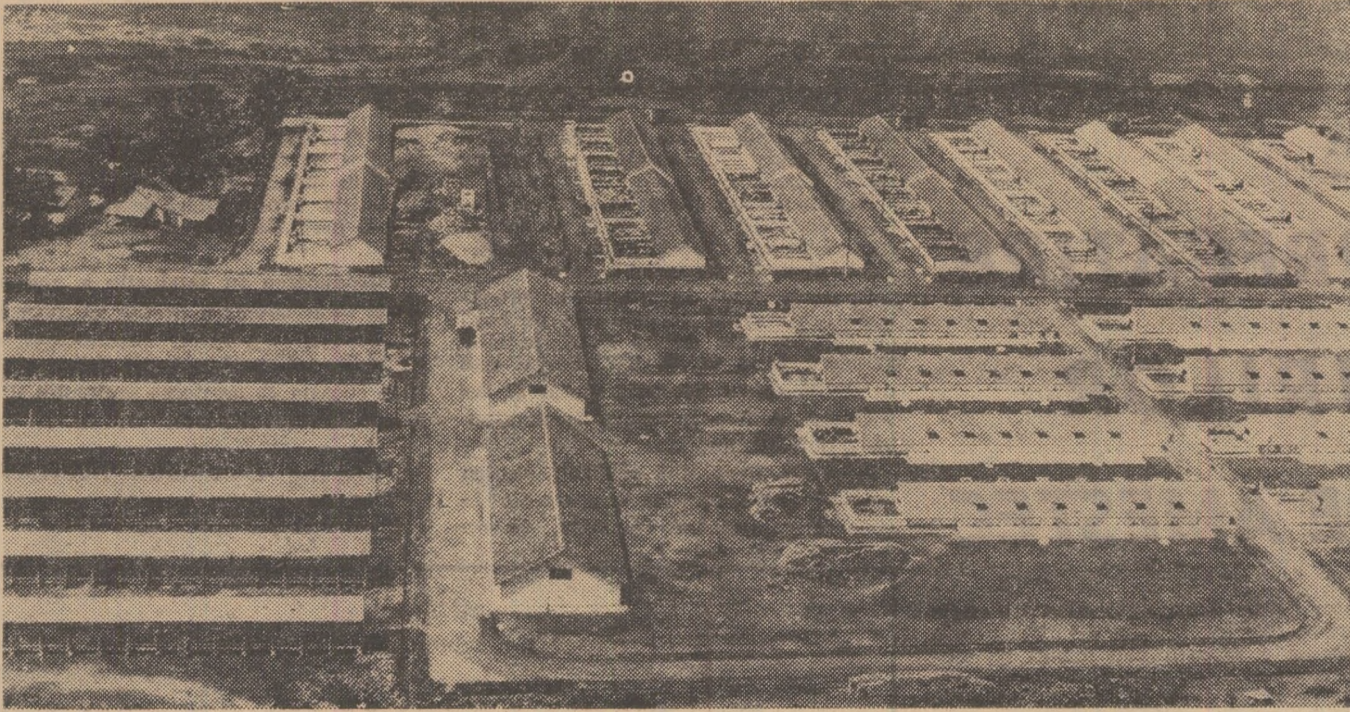
Asigură în toate județele, cooperativele agricole de producție, întreprinderile agricole de stat, precum și cultivatorii, cu orice cantitate de sămînță de spanac, salată și ridichi de lună din soiuri valoroase, necesare pentru însămînțările din această toamnă.

Adresați-vă depozitelor și magazinelor de desfacere ale întreprinderilor pentru aprovizionarea cu semințe și material săditor din cadrul județelor, care sînt aprovizionate cu cantități suficiente.

Aspect de campanie, de la Întreprinderea agricolă de stat Girov, județul Neamț. Baza furajeră se completează cu noi cantități de porumb destinat însilozării.

Foto : C. DUMITRU

Vedere generală a sectorului zootehnic din cadrul I.A.S. Utviș, județul Timiș.

Foto : AGERPRES

I.C.V.B. „PASTEUR” RECOMANDĂ:

Vaccinul contra spirochetozei aviare

Spirochetoza aviară este una din bolile bacteriene care produc încă pagube însemnate în efectivele de păsări, în special la galinacee și palmipede.

Boala evoluează cu intensitate maximă, mai ales în sezonul cald, când pierderile ating cifre impresionante.

În ultimii ani, în țara noastră boala a evoluat și toamna sau chiar în timpul iernii.

Agentul patogen al bolii este *Spirocheta gallinarum*, care se dezvoltă în plasma păsărilor infectate și se transmite prin căpușe (*Argas persicus* și *Argas reflexus*).

Apariția bolii, în general, capătă un caracter enzootic, sau de focare bine delimitate și este legată de prezența a lipsei de igienă.

În timpul iernii, spirochetoza se manifestă sub formă supraacută, acută și subacută.

Forma supraacută, evoluția este rapidă — circa 3—4 ore — patologică și determinând moartea rapidă și în masă a păsărilor.

În forma acută, evoluția durează 3—6 zile, timp în care păsările manifestă lipsă de poftă de mâncare, se deplasează greoi sau chiar deloc, sînt somnolente, apatice, slăbesc repede, au temperatură ridicată (între 42,5 și 43°C).

Majoritatea păsărilor prezintă poli-dipsie (consumă multă apă), diaree verzuie urît mirositoare, precum și artrite toxice care provoacă dureri articulare incompatibile cu mișcarea. Un semn distinctiv al bolii este decolorarea creștei și a bărbițelor, care imprimă păsărilor un aspect icteric.

Forma subacută prezintă aceleași semne clinice ca și cea acută, cu deosebire că evoluția este mult mai lentă, boala puțin persistă — dacă nu se acționează împotriva ei — cel puțin 12—15 zile.

Toate acestea influențează negativ producția, atât prin numărul mare de mortalități, cît și prin scăderea considerabilă a ouatului.

Pentru combaterea bolii amintite, un colectiv de cercetători din cadrul I.C.V.B. „Pasteur” a elaborat tehnica de preparare a vaccinului contra spirochetozei aviare, vaccin care în prezent se prepară în institut pe scară industrială, putîndu-se asigura întregă cantitate necesară în acțiunea de prevenire și combatere.

Vaccinul contra spirochetozei aviare se prepară din singele și organele gișștelor infectate artificial cu *Spirocheta gallinarum*, diluate cu ser fiziologic și inactivate cu fenol și mertiolat de sodiu. El se prezintă ca un lichid roșu închis, cu miros de fenol și cu un sediment care se dispersează în mod uniform prin agitare.

Vaccinul se folosește preventiv și de necesitate în combaterea spirochetozei aviare la găini și giște; imunitatea post-vaccinală se instalează după 3—4 zile, astfel încît după maximum 10 zile, păsările devin total imune pentru o perioadă de cel puțin 4—5 luni de zile.

Dozele de vaccin folosite sînt destul de mici, ajungînd la maximum 1 ml. pentru păsările adulte și 0,5 ml. pentru tîncretul aviar în vîrstă de 3—5 luni.

Inocularea vaccinului se face subcutan, într-o singură repriză și numai la păsările clinic sănătoase.

Atunci cînd produsul se folosește în focarul de boală, păsările vor fi, mai întîi, triate, excluzîndu-se de la vaccinare cele cu boli intercurrente, infecțioase sau parazitare, precum și cele afectate de carențe alimentare, în ase-

UN PRODUS NOU, FOLOSIT PENTRU PRIMA OARĂ ÎN ȚARA NOASTRĂ

menea cazuri vaccinarea în masă pu-tînd avea rezultate defavorabile.

Pentru a obține rezultatele scontate este necesar ca vaccinul să fie conservat la o temperatură de 4—8°C, produsul puțin fi astfel folosit timp de cel puțin 6 luni de la data fabricării.

Institutul livrează vaccinul contra spirochetozei aviare în flacoane de 50 și 100 ml.

Se recomandă ca înainte de folosire, flacoanele cu vaccin să fie bine agitate, pentru omogenizarea produsului, excluzîndu-se de la folosire cele care, eventual, prezintă defecțiuni de ambalaj (sticle cu fisuri, capsulate necorespunzător, lipsa etichetei, aspect macroscopic neindicat etc).

Vaccinarea contra spirochetozei aviare cu produsul elaborat de I.C.V.B. „Pasteur” prezintă o serie de avantaje, în comparație cu celelalte metode folosite pînă în prezent pentru combaterea acestei boli. Astfel, noul produs asigură o imunitate activă, solidă și de lungă durată, în comparație cu produsele chimioterapice utilizate, cu ajutorul cărora nu se putea realiza decît o sterilizare temporară a organismului păsărilor (cîteva zile), după care pericolul reinfectării era iminent.

Faptul că particularitățile de preparare a vaccinului permit folosirea lui chiar în focarele cu boala declarată — așa cum a dovedit-o experiențele efectuate de către cercetătorii institutului în colaborare cu specialiștii din teren — constituie o garanție certă în legătură cu perspectivele sale de extindere.

În plus, vaccinarea contra spirochetozei este mult mai avantajoasă și mai economică decît chimioterapia, excluzîndu-se nevoile de import și aplicîndu-se cu multă operativitate.

Vaccinul contra spirochetozei aviare, preparat de I.C.V.B. „Pasteur”, s-a pus în comerț, puțin fi procurat în cantități suficiente de la depozitele județene ale D.G.A.T.M., precum și de la farmaciile veterinare.

Avînd în vedere că este vorba de un produs nou, folosit pentru prima oară în țara noastră, institutul așteaptă, cu viu interes, din partea rețelei sanitar-veterinare din țară, observații și constatări în legătură cu comportarea și rezultatele obținute în aplicarea acestui vaccin.

Dr. Mircea ALBOIU
șef de secție la I.C.V.B. „Pasteur”

Adăposturi corespunzătoare, nu explicații!

Sînt unele cooperati-ve agricole în județul Succava unde, în ce privește pregătirea adăposturilor necesare iernării animalelor în bune condiții, s-a finit seama întrutotul de tilcul vechei zicale: „Fă-ți vara sanie și iarna car”. Printre aceste unități merită a fi citate cooperativele din Bălcăuți, Calafindești, Zamostea, Siret, Negostina.

Nu același lucru se poate spune despre gospodăriile din cooperativele Văscăuți, Șerbăuți,

Hintești, Dărmănești, Dornești, Zvoriștea, Mărișel și altele. Aici, multe grajduri se prezintă cu geamurile sparte sau... lipsă, cu acoperișurile deteriorate sau cu ușile rupte.

E oare nevoie să li se reamintească celor ce răspund de problema asigurării unor adăposturi corespunzătoare pentru perioada de iarnă, că o producție bună de lapte, carne etc. depinde în foarte mare măsură de grija ce se acordă, o dată cu veni-

rea timpului rece, pentru repararea grajdurilor sau a saivanelor?

Acum fiecare zi, fiecare oră este extrem de prețioasă. Nu de explicații — cum obișnuiesc unii președinți și ingineri din cooperativele vizate — este nevoie, ci de lucrări grabnice care să garanteze că adăposturile în care vor ierna animalele nu prezintă absolut nici un fel de fisuri!

O. ZUSS
corespondent

Colțul apicultorului

Din rezultatele Stațiunii centrale de apicultură și sericicultură

Influența numărului de larve crescute

asupra calității mătcilor

Pentru desprinderea unor concluzii practice în această problemă, experiențele au fost efectuate în cinci variante succesive, respectiv cu 10, 20, 40, 80 și 120 de larve dublu transvazate, acceptate în prealabil în familii pornitoare (starter). Creșterea s-a făcut în corpul inferior, separat cu grăție de corpul de sus, cu matca. În mod deosebit s-a urmărit numărul de larve luate în creștere și greutatea mătcilor eclozionate, în funcție de varianta și de poziția leațului în rama de creștere.

Rezultatele obținute evidențiază acceptarea mai bună și greutatea mai mare a mătcilor eclozionate în variantele 10, 20 și 40 de larve, față de 80 și, respectiv, 120 de larve. De asemenea, s-a constatat acceptarea și calitatea mai bună a mătcilor, în cazul larvelor crescute pe leațul superior, față de leațurile mijlocii și inferioare în rama de creștere.

Aplicarea de noi tehnologii în ferme apicole specializate

Organizarea în țara noastră a unor ferme apicole cu efective mari de familii de albine, specializate, a determinat necesitatea elaborării unor tehnologii noi de întreținere a albinelor, adaptate noului sistem de organizare a apiculturii în sectorul de stat și cooperatist. Lucrările experimentale efectuate de cercetătorii stațiunii au urmărit eficiența unei tehnologii noi de întreținere a albinelor și a unei scheme de organizare a muncii în fermele apicole specializate pentru producția de miere. Tehnologia aplicată experimentată s-a bazat pe executarea lucrărilor de întreținere a albinelor la intervale de 14—21 zile, stabilirea unei rame de 300 de familii de albine pe apicultor, organizarea echipei de apicultori condusă de șeful fermei, amplasarea stupinelor pe vetre mici de cîte 40 de familii de albine grupate pe 4—7 vetre, în păduri situate la 20—100 km de sediul fermei, recoltarea mierii prin folosirea unei stații mobile de extracție.

Ca urmare a aplicării complexului de măsuri tehnico-organizatorice s-au putut realiza economii de 55 la sută la forța de muncă, iar prețul de cost al mierii a fost redus cu 13 la sută. În același timp s-a realizat un beneficiu de 99,9 lei la fiecare familie de albine. Complexul experimentat stă la dispoziția unităților agricole socialiste pentru a fi introdus în practica fermelor apicole specializate pentru producția de miere.

Parametrii funcționali ai unor extractoare de miere

Cercetările efectuate au urmărit parametrii funcționali, metodologia de folosire și durata de exploatare a extractoarelor radiale de miere cu 32 și 52 de rame, extractoare realizate de Combinatul apicol al Asociației crescătorilor de albine. S-a stabilit astfel că viteza de extracție a unei șarje de faguri, inclusiv încărcarea și descărcarea lor, a fost de 30 de minute la prototipul de 32 de rame și de 17 — 20 de minute la extractorul de 52 de rame.

Randamentul în 8 ore de funcționare continuă a fost de circa 450—500 de faguri cu miere, respectiv circa 0,7 tone de miere extrasă la primul prototip și de circa 1300 de faguri, respectiv, 7 tone de miere la al doilea prototip.

DIALOG CERCETARE – PRODUCȚIE

I. C. M. A. PREZINTĂ:

SECȚIA DE PREGĂTIRE A NUTREȚURILOR SUB FORMĂ DE AMESTEC

Printre preocupările Institutului de cercetări pentru mecanizarea agriculturii, legate de asigurarea cantităților de furaje necesare dezvoltării șeptelului se numără și realizarea unor secții de pregătire a hranei pentru fermele zootehnice din cooperativele agricole și întreprinderile agricole de stat.

Pe baza cerințelor unităților de producție și a studiilor efectuate au fost stabilite cele mai corespunzătoare tehnologii și utilaje de pregătire a hranei pentru diferite specii și efective de animale. O astfel de secție de pregătire a hranei a fost realizată de institut și dată în exploatare la cooperativa agricolă din comuna Tămădău, județul Ilfov. Secția este destinată pregătirii nutrețurilor sub formă de amestec, pe bază de cereale boabe, știuleți și ciocălăi de porumb pentru toate categoriile de animale. Fluxul tehnologic se bazează pe prepararea nutrețurilor în șarjă, cu dozarea acestora înainte de măcinare.

La elaborarea principiilor de funcționare și la realizarea constructivă a secției institutul a ținut cont ca aceasta să fie ușor de adaptat condițiilor locale. Întreaga instalație este compusă din subansamble demontabile, care pot fi ușor transportate de la producător și montate la beneficiar, în cel mai scurt timp. Majoritatea utilajelor componente alcătuiesc un tot unitar, nefiind susținute de construcția clădirii, ceea ce permite ca aceasta să fie realizată din materiale existente în fiecare unitate.

Schema tehnologică a secției de pregătire a hranei și utilajele principale sînt prezentate în schița alăturată. După cum rezultă din aceasta, secția de pregătire a hranei se compune din coșurile de alimentare cu cereale boabe, știuleți și ciocălăi de porumb, un ele-

vator pentru buncăre destinate depozitării cerealelor înainte de măcinare, o basculă semipurțată, o moară cu ciocane, transportor pneumatic format din ventilator și două cicloane, un buncăr intermediar și un amestecător de transport. Cerealele boabe sînt descărcate din mijlocul de transport în buncărul de recepție la care există acces, dintr-o magazie alăturată, printr-o pilnie rabatabilă. Din buncăr, prin intermediul elevatorului și distribuitorului comandat de la baza instalației, cerealele ajung în buncărul de depozitare, despărțit în patru compartimente.

Cerealele din buncărul de depozitare se dozează corespunzător șarjei cu ajutorul basculei semipurțate, prevăzută cu buncăr. Din buncărul basculei cerealele sînt dirijate, prin cădere liberă, la moara cu ciocane, prin intermediul buncărului tampon al morii, destinat alimentării acesteia în timpul executării cîntării cerealelor.

Făina rezultată este transportată pneumatic, prin aspirația produsă de ventilatorul ciclonului, în buncărul tampon, de unde trece în amestecătorul vertical. În coșul de alimentare a amestecătorului vertical, aflat în partea inferioară a acestuia, se introduc componente suplimentare măcinate, ca: tărîțe, șroturi, făină de vită, făină de pește, preamestecuri de vitamine, săruri minerale și nutrețuri proteice, toate însumînd cca 25 la sută din greutatea șarjei.

În cazul folosirii știuleților și ciocălăilor de porumb, aceștia se descarcă din mijloacele de transport într-o pilnie rabatabilă; de aici prin cădere liberă ei trec într-un zdrobitor, care mărunțește materialul. Acesta este apoi condus, prin șneclul înclinat, în moara cu cio-

cane, de unde produsul măcinat urmează același drum ca și în cazul cerealelor boabe.

Acționarea utilajelor se face cu motoare electrice dirijate de la un tablou central de comandă și protecție prevăzută cu elemente de automatizare.

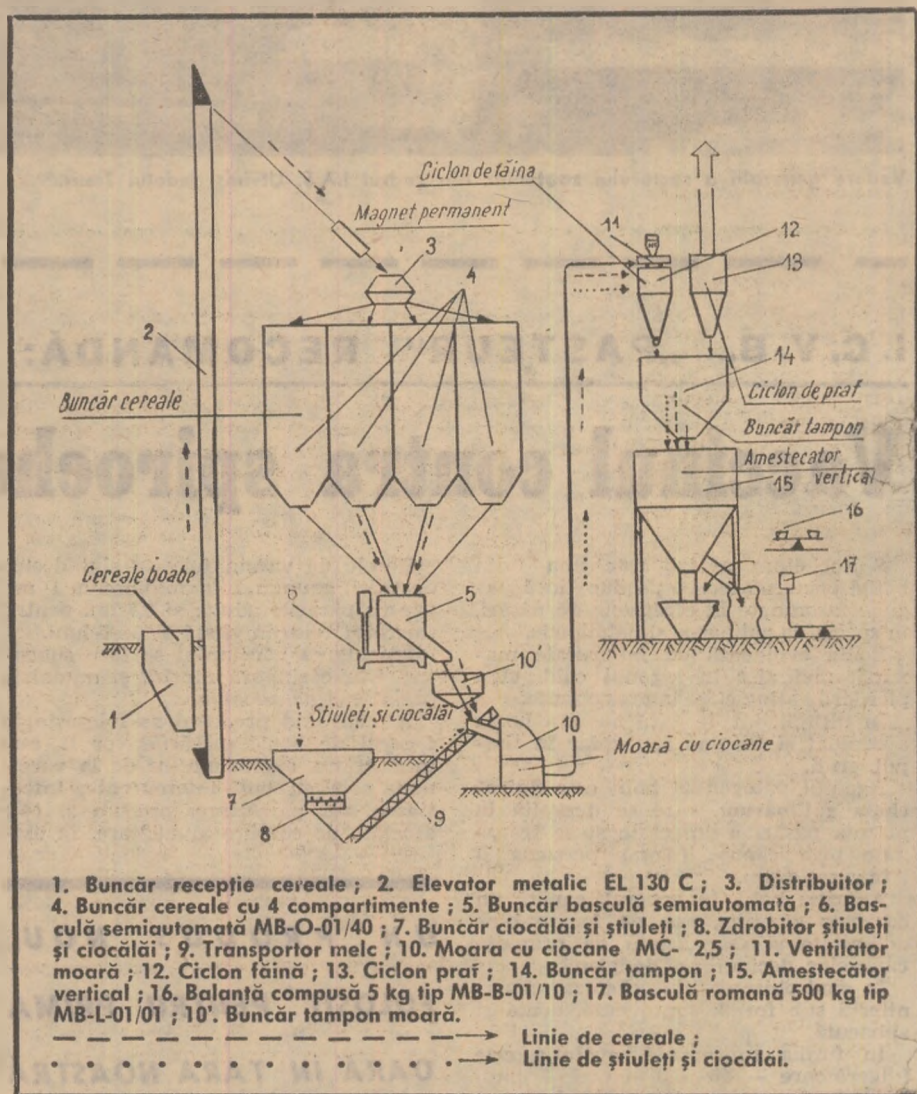
Productivitatea instalației la pregătirea nutrețurilor concentrate, pe bază de cereale, este de 2,5 t/oră, puterea instalată fiind de 68 kW. Secția este deservită de un mecanic morar și doi lucrători pentru însăcuire și manipulara nutrețurilor.

Folosirea instalației realizate pentru pregătirea nutrețurilor concentrate în cooperativa agricolă Tămădău, va re-

duce cheltuielile directe, potrivit previziunilor, cu 26 la sută, iar necesarul de forță de muncă în aceeași proporție; investiția suplimentară se va recupera într-o perioadă de cca. trei sau patru ani.

Introducerea în producție a acestor secții de pregătire a hranei va duce la îmbunătățirea calității nutrețurilor, la folosirea rațională a bazei furajere și, prin aceasta, la creșterea șeptelului și a productivității acestuia.

Dr. Ing. Constantin NICHITA
Institutul de cercetări
pentru mecanizarea agriculturii

I.C.C.P.T. Fundulea. În laboratorul de izotopi, biologul Amelia Jinga determine absorbția elementelor radioactive în plante de porumb supuse la iradiere gamma. Foto: AGERPRES

NOUTĂȚI DE LA I.C.S.P.S.

Experimenari privind folosirea îngrășămintelor chimice

În cadrul Institutului de cercetări, studii și proiectări pentru silvicultură sînt în curs de desfășurare experimentări privind folosirea cât mai rațională a îngrășămintelor chimice în pepiniere, răchitării și plantații silvice tinere. Rezultatele obținute pînă acum demonstrează că și în silvicultură extinderea chimizării are efecte deosebite asupra îmbunătățirii cantitative și calitative a producției. Astfel, în pepinierele de rășinoase, numărul de puieți, pe unitatea de suprafață, a fost sporit, prin utilizarea rațională a îngrășămintelor chimice, în medie, cu 50 la sută. Totodată a crescut și calitatea materialului săditor produs. În culturile tinere de everceinee, de exemplu, în parcelele fertilizate s-au realizat sporuri de creștere în înălțime de circa 20 la sută față de martor. Aplicarea științifică a îngrășămintelor duce și la realizarea unor indici economici superiori. Astfel, la puieții de rășinoase, beneficiul dobîndit a atins în trei ani, peste 170 000 de lei la hectar.

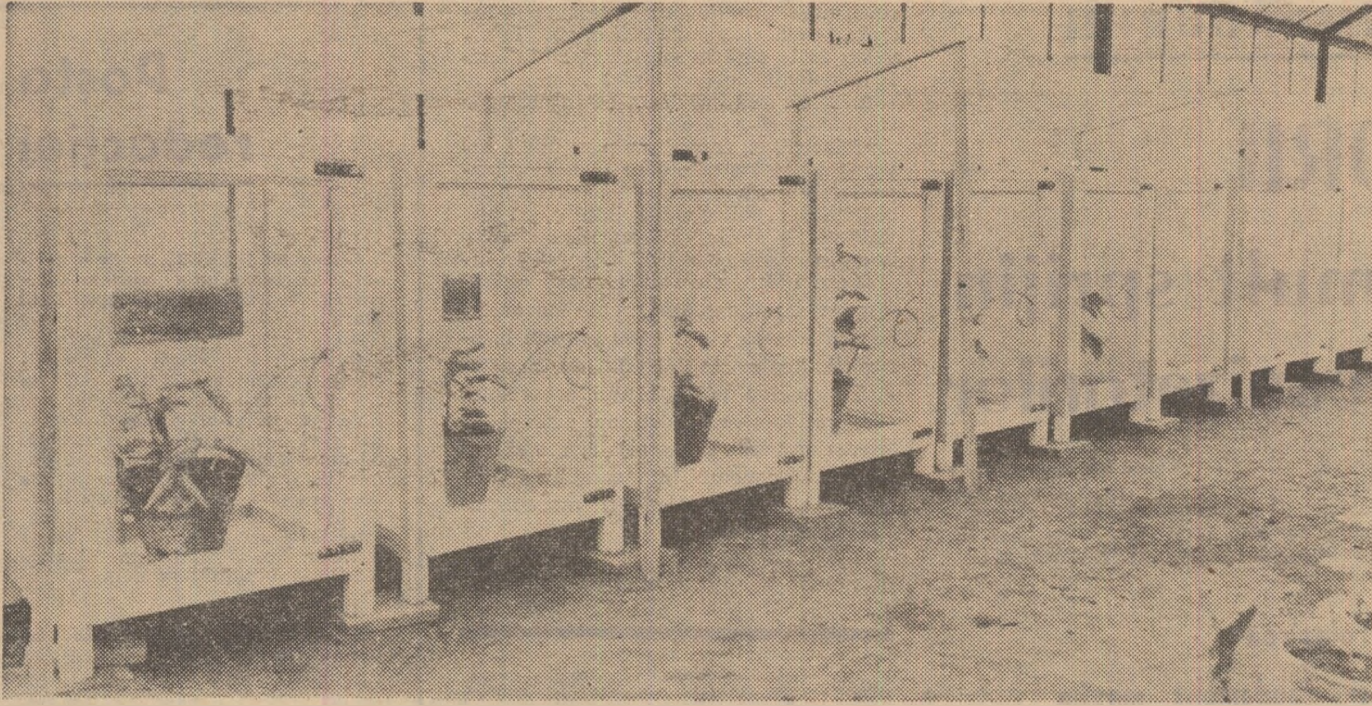
Compost din... scoarța și rumeguș

Se știe că atât în agricultură cât și în silvicultură există o cerere crescîndă de îngrășăminte organice. Un grup de specialiști din cadrul institutului experimentează noi metode de mărire a acestor

resurse de fertilizare a solurilor. Printre aceste metode se numără și prepararea compostului din deșeuri lemnoase (scoarță și rumeguș). În felul acesta sînt valorificate, în mod superior, unele resurse care altfel se pierdeau, asigurîndu-se totodată cantități sporite de îngrășăminte organice. Descompunerea deșeurilor, care sînt în prealabil mărunțite, se realizează într-un timp scurt, cu ajutorul unui anumit preparat biologic. Compostul respectiv nu conține agenți patogeni, el putînd fi folosit ca îngrășămintă organică pentru orice cultură silvică. Efectul utilizării compostului este similar celui al gunoierului de grajd.

Izotopii radioactivi — „aliați” de nădejde ai cercetătorilor

Institutul sus-amintit dispune și de un laborator de izotopi radioactivi; aici se execută o gamă variată de experimentări menite să contribuie la utilizarea cât mai rațională a îngrășămintelor. Pe baza datelor obținute s-a putut determina necesarul de îngrășămintă în funcție de cerințele ecologice ale speciilor silvice. În cadrul cercetărilor de detaliu se folosește metoda trasorilor radioactivi; cu ajutorul acestora se pot urmări combinațiile de fosfor absorbit în plante, în cantități extrem de mici, și care nu pot fi dozate prin metode chimice obișnuite. În plus, cu aparatura existentă se studiază circulația acestor compuși absorbiți de plantă din sol, depozitarea substanțelor în diferite părți ale arborilor, precum și dinamica acestor depuneri.

Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfeclii de zahăr — Brașov. În casa de vegetație, regimul de viață al plantelor este dirijat cu strictețe.

Așa cum se știe, organismul animal este format din molecule de diverse dimensiuni. Molecule mici, cu un număr redus de atomi (apa), molecule de mărime medie (vitaminele) și molecule cu un număr foarte mare de atomi (acizii nucleici, polizaharidele, proteinele). Moleculele de proteină, adevărate agregate — în constituția lor intră zeci și sute de mii de atomi — joacă un rol important în organism, fiind legate de toate reacțiile fundamentale ale vieții. De altfel, contribuind efectiv la alcătuirea fiecărei celule a organismului, se poate afirma, pe drept cuvânt, că nu se cunoaște viață fără proteine.

În urma numeroaselor studii efectuate până în prezent se consideră că un organism animal poate sintetiza circa 100 000 de diverse tipuri de molecule de proteine, toate sub controlul sistemelor genetice. În cadrul acestor sisteme, elementele funcționale și structurale de bază sînt genele, înșirate pe lanțurile de structură ale A.D.N.-ului (acidul dezoxiribonucleic) care intră în constituția cromozomilor, purtători ai întregii zestre ereditare a organismului. Pînă cînd s-a ajuns la această concluzie unanimă și definitivă, trebuie să subliniem că biologia a fost teatrul unor nesfîrșite confruntări de teorii — unele acceptate, altele infirmate de descoperiri ulterioare.

În prezent, este bine stabilit că fiecare animal moștenește de la ambii părinți cîte o jumătate din genele complementare. Dacă se consideră exact cifra de 100 000 de molecule, înseamnă că 50 000 de molecule le moștenește de la tată și 50 000 de la mamă. Sintetizînd cele 100 000 de molecule, noul organism își conturează caracteristici proprii.

Ca moleculă de proteină reprezentativă poate fi considerată hemoglobina care are în constituția sa aproape 10 000 de atomi, aranjați într-o ordine și o structură bine definită. Partea proteică, globina, este supusă aceluiași control genetic ca toate celelalte proteine ale organismului. Sinteza ei este controlată de o genă (sau grup de gene) dominantă, situată într-o poziție specifică pe cromozom. Acest control determină o anumită succesiune a amino-acizilor, dîndu-i configurația caracteristică speciei din care face parte organismul respectiv. În cadrul speciei, toți indivizii au aceeași conformație a ca-

tenelor hemoglobinei, respectînd întocmai aceeași succesiune a amino-acizilor constituenți. Orice modificare în această succesiune, provenită în lanțurile de amino-acizi, se datorește unei mutații care apare la un moment dat în procesul de sinteză al globinei.

Un asemenea fenomen a fost observat și studiat la mai mulți negri din Africa centrală, zonă în care — deși paludismul era foarte răspîndit — se întâlneau, totuși, indivizi care nu contractau malarie. Cunoșcînd modul de pătrundere (endoglobular, în interiorul globulei roșii, a singelui) al parazitului Plasmodium malariae — agentul patogen al acestei boli — cercetătorii s-au îndreptat, în mod logic, către acele elemente ale organismului care constitu-

ajutorul dactilogramei, obținută prin cromatografie și electroforeză unite în metoda amprente, arată că deosebirea se produce numai la înlocuirea unui amino-acid, din sutele de amino-acizi și anume a acidului glutamic din poziția 7, cu valina. Pentru a se deosebi de hemoglobina normală a fost denumită S (Hb.S), avînd un punct izoelectric diferit și o altă valoare a mobilității în câmpul electric. Rezistența purtătorilor acestei Hb-S la agentul malariei se datorește procesului de adaptare a parazitului la scindarea enzimatică a tipului normal de hemoglobină și la utilizarea ei în procesele proprii metabolice, neavînd posibilitatea să acționeze asupra tipului mutant de hemoglobină. Sistemul de codificare al alelei normale și al dife-

tr-o perioadă limitată de vîrstă, adică între 1-3 luni după naștere. Unii cercetători au emis ipoteza că forma de anemie manifestată la cerb, s-ar datoră influenței iernilor deosebit de nefavorabile din statul Michigan. Lucrări mai recente infirmă ipoteza emisă, considerînd larna ca inofensivă din acest punct de vedere. În literatura de specialitate sînt descrise forme similare și în singele unor exemplare din cîteva rase de oi engleze, cum ar fi Soay și Swaledale, puțin cunoscute la noi și numai cu importanță locală.

Afecțiunea amintită mai sus, face parte din categoria bolilor moleculare, deoarece este cauzată de o mutație produsă în interiorul unei molecule, este încorporată în fondul genetic al individului respectiv și este răspîndită la produși în conformitate cu legile geneticii mendeliene. Nu este singura boală de acest fel studiată, printre altele, cunoscîndu-se și fenilcetonuria sau unele deficiențe vitaminice ca, pelagra, boală moleculară cu originea într-o mutație care poate a avut loc cu un milion de ani în urmă. Mai sînt multe alte boli cunoscute ca moleculare, dar ele prezintă pentru animale o importanță mai mică, deoarece fie că nu fac boala, sau chiar dacă o fac, este foarte greu de depistat individul purtător.

Anemia falciformă, ca primă boală moleculară studiată, ar putea avea o importanță deosebită pentru creșterea animalelor. Este cunoscut faptul că în zone cu condiții favorabile, sînt frecvent întâlniți paraziți care și desfășoară o parte a ciclului lor biologic, parazitînd hematiele unor animale din specii pentru care au o adaptare foarte strictă. Așa sînt paraziții din subgenurile Babesia, Babesella și Nuttallia.

Nu este exclus ca, la investigații extinse pe populații cît mai numeroase din aceste zone, să se găsească indivizi care să fi suferit mutații ale moleculei de hemoglobină și care să confere rezistență la parazitozele de acest tip. Mărînd frecvența unei asemenea gene printr-o selecție dirijată se deschide perspectiva reducerii unor importante pierderi economice care, prin folosirea metodelor cunoscute, nu au pîut fi evitate complet.

Mutația la care ne-am referit este o mutație avantajoasă și frecvența ei a crescut, cu fiecare generație, printr-o selecție naturală. Au rezistat indivizii heterozigoți, purtători ai genei mutante, în dauna situației dezavantajoase, în speță, a heterozigoților. Gradul de răspîndire a acestei mutații în diverse populații diferă, apreciîndu-se o proporție de 8 la sută la negrii americani și de peste 45 la sută la unele triburi din Africa.

Fenomenul în sine a fost observat și la unele specii de animale, fiind amintit de Gulliver, care încă din 1840 descrie forme fuziforme și de seceră în globulele roșii ale singelui de cerb. Sînt găsite și descrise forme asemănătoare la caprele tinere, dar în-

Dr. Ioan CUREU
cercetător la I.C.Z.
Săftica.

VITRINA TEHNICĂ

„CERCETARI AGRONOMICE ÎN MOLDOVA”

Consecvență profilului ei multidisciplinar, revista „Cercetări agronomice în Moldova”, abordează în numărul 2/1969 (al șaselea de la apariție) o serie de probleme majore privind căile și metodele sporirii producției în diversele sectoare ale agriculturii, potrivit condițiilor naturale și economice din Moldova.

Dintre lucrările publicate de cercetători, cadre didactice și specialiști din producție atrag atenția în mod deosebit următoarele: „Comportarea lucrărilor de atenuare a viiturilor executate pe văile Drăculești și Brănești-Galați” de V. Băloiu, „Frecvența principalilor microorganisme pe cernoziomul de la Podu Iloaie” de Gh. Timariu și T. Onosie, „Eficiența îngrășămintelor cu potasiu la porumb pe podzolul de la Horodnic-Suceava”, de I. Buzdugan, „Cultura unor plante furajere după borceaguri” de C. Timirgaziu, „Soiuri de viță de vie aromatice întîlnite în Moldova” de Gh. Popescu și G. Sandu-Ville, „Eficacitatea unor fungicide în combaterea manei în pepinierile viticole” de Alexandra Galușinski, „Insulozarea lucernei cu preparatul B,” de I. Cucu și colab., „Observații asupra unor focare de coccidioză renolă la palmipede în județul Neamț” de V. Rosca, „Stabilirea coeficienților de diferențiere a normelor de producție și consum de combustibil în funcție de panta terenului” de I. Raicu și Em. Pascu, „Repartitia cheltuielilor indirecte la calcularea prețului de cost în cooperativele agricole” de O. Platon și C. Croitoru, „Despre mișcarea sătească din România la începutul secolului al XX-lea” de Ecaterina Negruți-Munteanu, precum și materialele privind mersul vremii în Moldova, recenziile și cronicile.

Difuzată într-un număr mare de exemplare în unitățile agricole și în rîndul specialiștilor, revista vine în sprijinul cadrelor din producție în vederea cunoașterii și introducerii mai largi în practică a rezultatelor științifice și a experienței înaintate obținute în condițiile din Moldova.

Ing. V. COSTIN

CELELE — VÎNĂTORI DE MICROBI

Capacitatea naturală a organismelor vii de a se apăra în fața invaziei permanente la care sînt supuse din partea agenților infecțioși sau, pur și simplu, vătămători a constituit și mai constituie încă, unul din cele mai pasionante domenii de cercetare medico-biologică. Înfățișînd istoria descoperirii fenomenului de fagocitoză autorul Iulian Nafta, relevă în lucrarea cu titlul de mai sus, apărută în Editura Enciclopedică, contribuția adusă de savanți cu renume mondial, printre care și din România, la îmbogățirea cunoștințelor noastre despre complicatele procese ce se desfășoară în organisme, în urma cărora ele devin rezistente, imune față de acțiunea diversilor agenți patogeni. Relevînd rolul fagocitelor și al anticorpurilor în apărarea naturală a vieșuitoarelor contra infecției, ca și legătura dintre apărarea umorală și cea celulară, lucrarea introduce pe cititor în intimitatea reacțiilor imunologice ale ființei vii, explicînd într-o formă clară și accesibilă una din însușirile vitale ale acesteia.

Textul este însoțit de schițe, desene, fotografii.

MUCEGAIURI DE PE NUTREȚURI, DAUNĂTOARE SANĂTĂȚII ANIMALELOR

Bolile produse animalelor de mucegaiurile de pe nutrețuri pot provoca pagube mari, cu atît mai mult cu cît sînt prea puțin cunoscute în prezent. Iată de ce autorii acestei lucrări — I. Groza și M. Ripeanu — apărută în Editura Agrosilvică, insistă în mod deosebit asupra micotoxicozelor și micozootoxicozelor cele mai importante, produse prin consumul de turaje mucegăite. După prezentarea fiecăreia dintre ele — folosindu-se o bogată bibliografie, se arată modificările anatomopatologice survenite și se indică tratamentul respectiv. În încheiere sînt precizate măsurile profilactice și de detoxificare a nutrețurilor.

ADAS O INSTITUȚIE ECONOMICĂ UTILĂ FIECĂRUIA

DIN ACTIVITATEA ADMINISTRAȚIEI ASIGURĂRILOR DE STAT

În dorința de a informa pe cititori asupra unor aspecte ale dezvoltării asigurărilor, le punem la îndemână, succint câteva date mai importante.

După cum se știe, ADAS este denumirea prescurtată a organizației noastre naționale de asigurări, pe numele ei complet Administrația Asigurărilor de Stat. Aceasta este o unitate cu caracter economic care, având în atribuțiile sale administrarea și practicarea asigurărilor prin efectul legii și facultative de bunuri și persoane, are legături permanente — pe linia prestării de servicii — cu multe milioane de asigurați din rândurile populației și cu mii de unități economice de stat și cooperatiste. Este de ajuns, în acest sens, să amintim că, în asigurarea prin efectul legii, sînt cuprinse toate animalele, culturile agricole și întreg inventarul aparținînd cooperativelor agricole de producție, toate animalele și clădirile, proprietate personală ale cetățenilor locuitori de la sate și orașe, precum și toți călătorii pe calea ferată, rute terestre (între localități), fluviale, marine, și aeriene. În completarea acestora sau separat, ADAS pune la dispoziția cetățenilor și a unităților socialiste 54 forme de asigurări de bunuri și persoane contractabile facultativ.

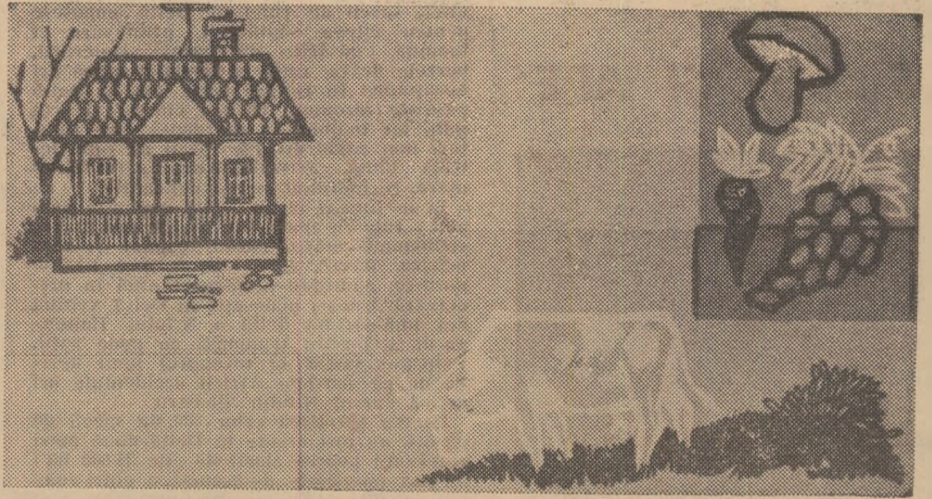
Protecția prin asigurare s-a concretizat în stabilirea pînă în prezent de raporturi permanente de asigurare cu peste 6 milioane de cetățeni — deci la fiecare al treilea locuitor, unul beneficiază de avantajele asigurării. Raporturi de asigurare, pe perioade limitate, au mai fost stabilite cu călătorii din traficul intern și internațional, cu participanții la excursiile organizate de O.N.T., cu posesorii de autovehicule și de alte bunuri etc., de protecția prin asigurare — prin efectul legii sau facultativ — beneficiind în mod permanent sau temporar majoritatea populației. La acestea se mai adăogă și faptul că ADAS întreține relații

de afaceri cu peste 500 organizații de asigurare și reasigurare din străinătate, pentru multe din acestea îndeplinind și funcția de reprezentant sau mandatar, respectiv comisar de avarie; ADAS a aderat la sistemul internațional de asigurare „cartea verde” și este membră a asociațiilor internaționale: „Uniunea Internațională a Asigurărilor Maritime I.U.M.I.” cu sediul la Zürich, și „Uniunea Internațională a Asigurărilor Aviației — I.U.A.I.”, cu sediul la Londra.

Concretizînd cele arătate, putem preciza că, în asigurare au fost cuprinse 22 milioane animale, 8 milioane ha. culturi agricole, 5 milioane clădiri, 1,7 milioane călători zilnic, 1,8 milioane persoane în asigurări de viață și accidente, întreaga flotă maritimă și aeriană, majoritatea transporturilor mărfurilor care fac obiectul comerțului exterior (import-export cu mijloace maritime, fluviale, terestre și aeriene), bunurile statului aflate în străinătate, inventarul cooperativelor agricole de producție, bunurile și mărfurile din inventarul și depozitele UCECOM și Centrocoop etc. Pentru aceasta ADAS și-a asumat permanent răspunderi de peste 150 miliarde de lei la asigurările interne și de circa 6 miliarde lei-valută la asigurările externe, rulajul fiind, bineînțeles cu mult mai mare.

Și pentru că tot sîntem în domeniul cifrelor, mai menționăm doar două, de astă dată referitoare la ceea ce au primit asigurații din partea Administrației Asigurărilor de Stat de la începutul anului 1969 și pînă în prezent: numai pentru culturile dăunute s-au plătit cooperativelor agricole de producție despăgubiri de cca. 9 milioane lei; iar cetățenilor — peste 11 milioane lei, numai pentru pagubele suferite la clădiri.

Este deci evidentă utilitatea asigurărilor atât pentru unitățile socialiste cît și pentru cetățeni.

Cunoașteți care sînt avantajele asigurărilor de persoane pe care Administrația Asigurărilor de Stat le-a pus la dispoziția dv.?

Pentru a putea folosi posibilitățile variate care există în alegerea celei asigurări care satisface cel mai mult interesele dv. în luarea unor măsuri de prevedere, publicăm unele date în legătură cu asigurările respective. Iată, pe scurt, în ce constau acestea, doar la cîteva dintre asigurările de persoane:

În asigurarea familială de accidente pe lângă asiguratul principal, se cuprind celălalt soț, precum și toți copiii, indiferent de numărul lor, în vîrstă de la 5 la 16 ani, pentru cazurile de invaliditate permanentă totală, sau parțială și pentru cazurile de deces al oricărui dintre asigurați.

La asigurarea de economie și de invaliditate permanentă din accidente, suma asigurată se plătește la apariția cazului asigurat, precum și la expirarea asigurării cînd plata se face, independent de plățile făcute anterior. La expirare asiguratul poate să opteze pentru încasarea sumei ce

î se cuvine, fie dintr-odată, fie sub formă de rentă anuală pe timp limitat. În caz de opțiune pentru plata de rentă pe lângă care beneficiază de o fructificare a sumelor, asiguratul are posibilitatea să combine renta cu asigurarea pentru invaliditate permanentă, egală (în raport cu gradul de invali-

decesul asiguraților — persoanele stabilite în contractele de asigurare.

Asigurarea cu termen fix oferă posibilitatea asigurării unei sume, care se plătește beneficiarului la o anumită dată, stabilită dinainte de asigurat, indiferent dacă la data plății asiguratul va fi sau nu în viață.

La asigurarea de rentă pe timp limitat suma se plătește persoanei înscrisă în polița de asigurare (ca beneficiar), sub formă de rente lunare de 100, 200 sau 300 lei, pe o perioadă de 4 la 7 ani, stabilită de asigurat. Obligația ADAS de a plăti sumele respective se menține chiar dacă asiguratul nu mai este atînci în viață, asigurarea rămî-nînd în vigoare scutită de plata primelor.

Aceste ultime două forme sînt utile, de exemplu, celor care doresc să asigure o sumă mai importantă copiilor la mînjorat, sau o bursă pe perioada studiilor etc. Primele de asigurare — pentru asigurările prezentate — sînt convenabile, iar aplicarea acestor asigurări se face în condiții simplificate de încheiere a contractelor și de plată a sumelor asigurate.

Asigurările de persoane

ditate) cu pînă la triplul sumei asigurate inițial în caz de accidente de circulație și cu pînă la dublul sumei în cazul celorlalte accidente întîmplante.

Asigurarea viageră de deces dă posibilitatea ca în schimbul unor prime reduse plătite o singură dată (cu primă unică) sau eșalonat (cu plata primelor pe timp limitat) să se asigure anumite sume pe care le vor primi — la

ASIGURAREA FACULTATIVĂ PAUȘALĂ

Există posibilitatea ca fiecare țăran cooperator să-și ia singur o măsură de prevedere, să preîntîmpine neajunsuri care s-ar produce în urma calamităților naturale sau a altor întîmplări neprevăzute. O astfel de măsură de prevedere o reprezintă **Asigurarea facultativă pașusală**.

Pentru a informa pe cititorii noștri asupra acestei asigurări, vă prezentăm datele următoare:

Printr-un singur contract de asigurare, în Asigurarea facultativă pașusală sînt cuprinse una din speciile de animale, bunurile din gospodărie, titularul asigurării (pentru cazurile de accidente ce i s-ar întîmpla în orice loc) și soția sa, (pentru unele cazuri de accidente întîmplante la domiciliu).

Iată care sînt speciile de animale și sumele pentru care acestea se asigură: — vitele cornute mari — trei bovine de producție, în vîrstă de la șase luni — pentru suma totală asigurată de 1 000 de lei; porcine — 4 capete în vîrstă de la șase luni, pentru suma asigurată totală de 700 de lei; ovine sau caprine — 10 capete, în vîrstă de la un an — pentru suma asigurată totală de 650 de lei.

La cererea asiguratului, prin același contract, se poate încheia un supliment de asigurare pentru una sau două dintre celelalte specii de animale, în afară de cea cuprinsă în asigurarea pașusală de bază, precum și pentru majorarea sumei asigurate la 2 000 de lei pentru vitele cornute mari de rasă.

În ceea ce privește despăgubirile, Administrația Asigurărilor de Stat le acordă atît în cazurile de pierdere a animalelor în urma bolilor, molimelor, ori accidentelor cît și în cazurile de sa-

crificare a animalelor, dacă aceasta s-a făcut pe baza dispoziției date de organele competente, în legătură cu aplicarea măsurilor de prevenire și combatere a molimelor, în urma unei boli incurabile sau unui accident care exclude posibilitatea utilizării pe mai departe a animalului.

Dintre numeroasele bunuri cuprinse în asigurare (în măsura în care bunurile se află în gospodărie) reținem: mobilierul, obiectele casnice, uneltele pentru uz gospodăresc, scoarțele, îmbrăcămîntea și încălțămîntea, produsele și uneltele agricole, viticole, pomicele, produsele animale și alimentele, mijloacele de transport, materialele de construcții pentru uz gospodăresc, furajele și multe altele.

Pentru bunurile asigurate din gospodărie, se acordă despăgubiri — în limita sumei de 5.500 de lei — în cazurile de pagube provocate de unele accidente cum sînt: incendiul, trăsnetul, explozia, ploaia torențială, inundația, furtuna, cutremurul de pămînt, alunecarea de teren etc.

În cazul asigurării de accidente, asiguratul are posibilitatea să primească, din partea Administrației Asigurărilor de Stat pentru invaliditate permanentă totală 10.000 de lei, iar pentru deces 5.000 de lei.

Față de avantajele substanțiale pe care le oferă, asigurarea este convenabilă oricărui cooperator; prima de asigurare este de 125 de lei pe an și de 80 de lei pe șase luni.

*Țărani cooperatori!
Asigurarea pașusală
constituie o măsură
utilă de prevedere.*

